

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Кжс 1-49/19
Дана: 06.03.2019. године
Нови Сад

ВИШИ СУД У НОВОМ САДУ	
Предато лично, поштом препоручено	
обично дана _____	Рно _____
Примерака _____	прилога _____
ПРИМЉЕНО 01. 04. 2019	
Таксирано са _____	дин Без таксе _____
Мањак таксе од _____	динар _____
Број _____	201 _____
Време: _____	Потпис _____

У ИМЕ НАРОДА

Апелациони суд у Новом Саду, у већу састављеном од судија: Драгољуба Вујасиновића, председника већа, Зденке Стакић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са записничарем Славицом Гојић, у кривичном предмету против окривљених **ДАВИДОВИЋ ГОРАНА** и **ПЕШИЋ НЕДЕЉКА**, због кривичног дела изазивање националне, расне и верске мржње и нетрпељивости из члана 317 став 3 у вези става 1 Кривичног законика (КЗ), одлучујући о жалбама: Вишег јавног тужиоца у Новом Саду, браниоца окривљеног Давидовић Горана, адвоката Јовичић Бранибора из Новог Сада, оца окривљеног Давидовић Горана, Давидовић Милована и браниоца окривљеног Пешић Недељка, адвоката Јоцковић Станислава из Шапца, изјављеним против пресуде Вишег суда у Новом Саду К- 184/15 од 30.10.2018.године, у седници већа одржаној дана 06.03.2018.године, у смислу члана 447 и члана 448 Законика о кривичном поступку (ЗКП), у присуству заменика Апелационог јавног тужиоца у Новом Саду, Слободана Димитријевића, браниоца окривљеног Давидовић Горана, адвоката Јовичић Бранибора и браниоца окривљеног Пешић Недељка, адвоката Јоцковић Станислава, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЊЕМ жалбе браниоца окривљеног Давидовић Горана, а поводом ове жалбе и жалби оца окривљеног Давидовић Горана, Давидовић Милована и браниоца окривљеног Пешић Недељка, по службеној дужности у односу на окривљеног Пешић Недељка **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Новом Саду бр. К-184/15 од 30.10.2018.године, па се

на основу члана 422 став 1 тачка 2 у вези члана 459 став 1 и члана 454 ЗКП

према окривљенима Давидовић Горану и Пешић Недељку, са личним подацима као у првостепеној пресуди,

ОДБИЈА СЕ ОПТУЖБА

да су:

дана 07.10.2017.године око 17,05 часова у Новом Саду на углу улице Београдски Кеј и Дунавске, способни да схвате значај свог дела и да управљају својим поступцима, свесни свог дела и хтели њихово извршење, у току одржавања пријављеног и одобреног од стране надлежних органа, јавног скупа организованог од стране антифашистичке организације Нови Сад, и организације Независног друштва новинара Војводине, под називом "Смрт фашизму!", приликом њиховог проласка а на наведеном месту, изазивали националну, расну и верску мржњу и нетрпељивост међу народима и етничким заједницама које живе у Републици Србији и АП Војводини, тако што су из дворишта и са оgrade Дома Војске-угоститељског објекта у коме су се налазили са осталим лицима којима је од стране МУП-а РС било забрањено окупљање, истог дана нацистички салутирали подижући десну руку са испруженом шаком у правцу окупљених учесника антифашистичког скупа на који начин су испровоцирали прво вербални, а потом и физички сукоб узвикујући "Србија Србима!", "Убиј педера!" и др., након чега је окривљени Давидовић Горан показујући руком да крену позвао лица окупљена у дворишту Дома војске да крену ка огради услед чега је дошло до нереди и насиља тако што су се учесници јавног скупа и лица окупљена у Дому војске прво вербално сукобили вређајући једни друге, а потом и физички на начин да су једни друге гађали флашама, каменицама и другим предметима, којом приликом су оштећени Крстић Ненад, оштећени Домоњи Павел, оштећени Стевановић Иван и оштећени Котек Љубомир задобили лаке телесне повреде у виду расекотине у пределу главе, при чему су били свесни да је њихово дело забрањено,

чиме би окривљени Давидовић Горан и Пешић Недељко извршили кривично дело изазивање националне, расне и верске мржње и нетрпељивости из члана 317 став 3 у вези става 1 Кривичног законика,

док се жалба Вишег јавног тужиоца у Новом Саду **ОДБИЈА** као неоснована

На основу члана 265 став 1 ЗКП трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К-184/15 од 30.10.2018.године окривљени Давидовић Горан и Пешић Недељко оглашени су кривима да су извршили кривично дело изазивање националне, расне и верске мржње и нетрпељивости из члана 317 став 3 у вези става 1 КЗ, па их је првостепени суд применом одредби члана 4, 42, 43, 45 и 54 Кривичног законика и члана 424 ЗКП осудио и то: окривљеног Давидовић Горана на казну затвора у трајању од једне године, а окривљеног Пешић Недељка на казну затвора у трајању од једне године и два месеца.

На основу одредбе 258 ЗКП оштећени Крстић Ненад, Домоњи Павел, Стевановић Ивана и Котек Љубомир су са имовинскоправним захтевом упућени на парницу.

Истом пресудом на основу члана 264 став 1 ЗКП у вези члана 261 став 2 ЗКП обавезан је окривљени Давидовић Горан да на име трошкова кривичног поступка који се састоји од постављеног браниоца за окривљеног Давидовић Горана који трошкови привремено падају на терет буџетских средстава суда, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем, те да окривљени Давидовић Горан и окривљени Пешић Недељко

на име трошкова судско-медицинског вештачења солидарно исплате износ од 12.501,73 динара, те да на име паушала сваки од окривљених исплати суду по 20.000,00 динара, на жиро рачун Вишег суда у Новом Саду 840-29572845-27 са позивом на број 97 22-223-106399471 у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде, жалбе су благовремено изјавили:

- **Виши јавни тужилац у Новом Саду**, због одлуке о кривичној санкцији из члана 437 став 1 тачка 4 у вези члана 441 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Новом Саду жалбу уважи и сходно члану 455 став 1 тачка 3 ЗКП, побијану пресуду преиначи тако што ће окривљеног Давидовић Горана и Пешић Недељка, понаособ, осудити на казне затвора у дужем временском периоду, а у оквиру запрећене казне, како би се остварила сврха кажњавања и циљеви специјалне и генералне превенције.

- **отац окривљеног Давидовић Горана, Давидовић Милован**, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни и трошковима поступка, са предлогом да другостепени суд жалбу уважи и пресуду преиначи тако што ће оптуженог ослободити од оптужбе, или пак да пресуду укине и предмет врати на поновно суђење,

- **бранилац окривљеног Давидовић Горана, адвокат Јовичић Бранибора**, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне одлуке о кривичним санкцијама и о другим одлукама, са предлогом да обавести браниоца о седници већа на којој ће одлучити да се одржи претрес пред другостепеним судом, а по одржаном претресу пред другостепеним судом ову жалбу усвоји те да побијану пресуду преиначи и то тако што ће окривљеног Давидовић Горана ослободити оптужбе која му се ставља на терет или пак да ову жалбу усвоји и побијану пресуду укине и врати предмет првостепеном суду на поновно одлучивање.

- **бранилац окривљеног Пешић Недељка, адвокат Јоцковић Станислава**, због битне повреде одредаба кривичног поступка (члан 438 став 2 тачка 2 и 3 ЗКП), погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом Апелациони суд у Новом Саду, као другостепени, жалбу уважи, а побијану пресуду преиначи и окривљеног Пешић Недељка ослободи од оптужбе за предметно кривично дело или пак да, опет уважавањем жалбе, исту пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. Бранилац је тражио да буде позван на седницу већа другостепеног суда.

Одговор на жалбу Вишег јавног тужиоца у Новом Саду изјавили су:

- **бранилац окривљеног Давидовић Горана, адвокат Јовичић Бранибора**, са предлогом да Апелациони суд у Новом Саду жалбу Вишег јавног тужилаштва одбије као неосновану.

- **бранилац окривљеног Пешић Недељка, адвокат Јоцковић Станислава**, са предлогом да Апелациони суд у Новом Саду, као другостепени суд, жалбу ВЈТ Нови Сад одбије као неосновану.

Апелациони јавни тужилац у Новом Саду је у поднеску Ктж-60/19 од 17.01.2019.године предложио да Апелациони суд у Новом Саду, након разматрања, жалбу коју је против пресуде Вишег суда у Новом Саду бр. К 184/15 од 30.10.2018.године изјавило Више јавно тужилаштво у Новом Саду, усвоји као основу, те да побијану пресуду преиначи тако што ће окривљеног Давидовић Горана и Пешић Недељка понаособ, осудити на казну затвора у дужем временском трајању, а у оквиру запрећене казне, како би се остварила сврха кажњавања и циљеви специјалне и генералне превенције, а да истовремено суд жалбу коју је против горе наведене пресуде изјавио бранилац окривљеног Пешић Недељка, Станислав Јоцковић адвокат из Шапца, жалбу коју је изјавио отац окривљеног Давидовић Горана, Давидовић Милован, те жалбу коју је изјавио бранилац окривљеног Давидовић Горана, Бранибор Јовичић адвокат у Новом Саду, одбије као неосноване.

Апелациони суд у Новом Саду је одржао седницу већа, у смислу члана 447 и 448 ЗКП, у присуству у присуству заменика Апелационог јавног тужиоца у Новом Саду, Слободана Димитријевића, браниоца окривљеног Давидовић Горана, адвоката Бранибора Јовичића и браниоца окривљеног Пешић Недељка, адвоката Станислава Јоцковића, размотрио целокупне списе овог кривичног предмета заједно са побијаном пресудом, жалбу Вишег јавног тужиоца у Новом Саду, жалбу и одговор на жалбу браниоца окривљеног Давидовић Горана, адвоката Бранибора Јовичића, жалбу оца окривљеног Давидовић Горана, Давидовић Милована, жалбу и одговор на жалбу браниоца окривљеног Пешић Недељка, адвоката Станислава Јоцковића, које су усмено изложене на седници већа, као и писмени предлог Апелационог јавног тужиоца у Новом Саду, па је испитујући побијану пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у напред наведеним жалбама и одговорима на жалбу у складу са одредбом члана 451 став 1 ЗКП, по оцени жалбених навода и предлога и предлога Апелационог јавног тужиоца у Новом Саду и објашњења датих у седници већа, утврдио да је жалба браниоца окривљеног Давидовић Горана основана у делу да у конкретном случају постоји околност која трајно искључује кривично гоњење против окривљеног Давидовић Горана, да се ради о пресуђеној ствари, па је поступајући поводом ове жалбе и жалби оца окривљеног Давидовић Горана, Давидовић Милована, и браниоца окривљеног Пешић Недељка, по службеној дужности, на основу члана 454, члана 422 став 1 тачка 2 у вези члана 459 став 1 ЗКП преиначио побијану пресуду, као у изреци, и одбио оптужбу према окривљенима Давидовић Горану и Пешић Недељку, а због чега је утврдио да је жалба Вишег јавног тужиоца у Новом Саду неоснована.

Основано се по оцени Апелационог суда у Новом Саду од стране браниоца окривљеног Давидовић Горана пресуда првостепеног суда побија због битних повреда одредаба кривичног поступка и истиче да је иста садржана у чињеници да постоји и околност која трајно искључује кривично гоњење против окривљеног Давидовић Горана, да је против окривљеног Давидовић Горана вођен и обустављен прекршајни поступак правоснажном одлуком Општинског органа за прекршаје у Новом Саду под бројем Уп-26-6-399/07 због прекршаја из члана 6 став 3 Закона о јавном реду и миру, за исти животни догађај за који се води и овај кривични поступак, да Устав Републике Србије и Законик о кривичном поступку утврђују забрану двоструког вођења поступка и кажњавања на тај начин што предвиђају да нико не може бити гоњен или осуђен за кривично дело које је правоснажном пресудом ослобођен или осуђен или је за то дело поступак против њега правоснажно обустављен или оптужба правоснажно одбијена, те да је наведена забрана опште познато начело кривичног поступка *ne bis in idem*, прописано одредбом члана 4 став 1 ЗКП.

Основано се у жалби браниоца окривљеног Давидовић Горана истиче да би у супротном било повређено право на правну сигурност у казненом праву, гарантовано Законом о кривичном поступку, Уставом РС и Протоколом бр. 7 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, позивајући се на одлуку Уставног суда бр. Уж 1285/12 донету на седници већа одржаној 26.03.2014.године.

И Апелациони суд у Новом Саду је као и Уставни суд у цитираној одлуци приликом утврђења критеријума за примену начела *ne bis in idem* у случају да је за исто дело вођен и прекршајни и кривични поступак пошао од три основа, како би се утврдило да ли постоји повреда начела *ne bis in idem*.

Одредбом члана 438 став 1 тачка 1 ЗКП прописано је да битна повреда одредаба кривичног поступка постоји и ако је наступила застарелост кривичног гоњења или је гоњење искључиво услед амнестије или помиловања или је ствар већ правоснажно пресуђена или постоје друге околности које трајно искључују кривично гоњење.

Устав Републике Србије у члану 34. став 4 гарантује правну сигурност у казненом праву, одредбом да нико не може бити гоњен ни кажњен за кривично дело за које је правоснажном пресудом ослобођен или осуђен, или за које је оптужба правоснажно одбијена или је поступак правоснажно обустављен, а којим забранама подлеже вођење поступка за неко друго кажњиво дело. Наведени принцип садржан је у одредби члана 4. став 1 ЗКП којом је прописано да нико не може бити гоњен за кривично дело за које је одлуком суда правоснажно ослобођен или осуђен или за које је оптужба правоснажно одбијена, или је поступак правоснажно обустављен.

Одредбом члана 4. става 1. Протокола бр. 7 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода, прописано је да се никоме не сме поново судити, нити се може поново казнити у кривичном поступку у надлежности исте државе за дело због кога је већ био правоснажно ослобођен или осуђен у складу са законом и кривичним поступком те државе.

Појам "кривично" по Европској Конвенцији као и пракси Европског суда за људска права-пресуда "Engel i ostali protiv Holandije" од 08.06.1976.године, тумачи се на шири начин у односу на исти појам у нашем позитивном кривичном законодавству, тако да се тај појам односи не само на кривично дело, по домаћим законодавству, већ и на прекршај под одређени условима.

Уважавајући судску праксу Европског суда за људска права Уставни суд Републике Србије поставио је критеријуме на основу којих се врши оцена да ли вођење поступка против окривљеног због дела која произилазе из истог животног догађаја, представља повреду начела *ne bis in idem*, а ти критеријуми су: 1) да ли су оба поступка која су вођена против окривљеног, вођена за дело које по својој природи представља кажњиво дело, односно да ли је запређена санкција у прекршајном поступку по својој природи казненоправна; 2) да ли су дела због којих се окривљени казнено гони иста (*idem*), и под 3) да ли је постојала двострукост поступка (*bis*). Дакле, те по испуњењу сва три критеријума, може се говорити о пресуђеној ствари.

Први основ и спорно питање јесте да се утврди да ли прекршајни поступак који је вођен против овде окривљених Давидовић Горана и Пешић Недељка, тачније осуда предвиђена за прекршај представља сметњу за вођење кривичног поступка против

окривљених Давидовића и Пешића за кривично дело. Пре свега је неопходно одлучити да ли се конкретан прекршајни поступак односи на тзв. "кривичну ствар", односно да ли је прва осуда по својој природи била "кривична".

Како је за прекршај из члана 6 став 3 Законика о јавном реду и миру предвиђена новчана казна и казна затвора до 60 дана, очигледно је да се радило о прекршајном поступку који је вођен за дело које по својој природи и тежини и сврси запрећене санкције представља кажњиво дело. Наведено се односи, како у односу на овде окривљеног Пешић Недељка који је оглашен одговорним у прекршајном поступку, тако и у односу на, овде окривљеног Давидовић Горана, без обзира што окривљеном Давидовић Горану није изречена санкција у прекршајном поступку, јер је прекршајни поступак у односу на окривљеног Давидовић Горана обустављен због недостатка доказа и за одлучивање у овом конкретном случају меродавне су само одредбе Закона о јавном реду и миру којима је предвиђена и казна затвора као санкција.

Други основ и спорно питање у конкретном случају јесте утврђивање идентитета дела, тачније да ли су дела због којих се окривљени Давидовић Горан и Пешић Недељко гоне у кривичном поступку, у битном идентични са делом због којег је против њих вођен и окончан прекршајни поступак.

Апелациони суд у Новом Саду је као и Уставни суд у напред цитираној одлуци пошао од утврђених критеријама и праксе Европског суда за људска права и применио критеријум "материјалног идентитета дела", који значи да је примењен чињенично утемељен приступ, а не приступ утемељен на идентитету правних квалификација дела или идентитет заштићених добара.

Апелациони суд у Новом Саду је приликом одлучивања имао у виду да су кривичноправне радње окривљених Давидовић Горана и Пешић Недељка у битном исте у чињеничном опису изреке прекршајног решења и побијане пресуде и да се ради о истом животном догађају. Овај суд је такође имао у виду и да, иако кривичноправним радњама у чињеничном опису изреке прекршаја није обухваћена и последица деловања, овде окривљених (лаке телесне повреде оштећених наведених у изреци побијане пресуде Крстић Ненада, Димоњи Павела, Стевановић Ивана и Котек Љубомира, који су задобили лаке телесне повреде у виду расекотине у пределу главе) и иако је заштитни објекат није исти у прекршају који је вођен против овде окривљених Давидовић Горана и Пешић Недељка (ремећење јавног реда и мира), а за кривично дело у кривичном поступку који се води против овде окривљених Давидовић Горана и Пешић Недељка (изазивање расне, верске и националне мржње) овај суд, приликом одлучивања да ли је у питању пресуђена ствар није пошао од правне квалификације дела, већ је разматрао да ли је у питању исти животни догађај и да ли су кривичноправне радње окривљених у битном исте и у прекршајном и у кривичном поступку, као што је овде случај. По оцени Апелационог суда у Новом Саду, уколико последица кривичноправних радњи није обухваћена у прекршајном поступку, она треба да је таква да оправдава вођење и кривичног поступка поред прекршајног, а то по оцени Апелационог суда у Новом Саду, овде није случај.

Управо стога, основано се у жалби браниоца окривљеног Давидовић Горана истиче да је забрањен кривични прогон или суђење за друго дело у мери у којој оно произилази из истоветних чињеница или чињеница које су суштински битно исте као и за прво кажњиво дело за које је већ донета правноснажна одлука.

Основано се жалбом овог браниоца истиче да из чињеничног описа наведеног у оптужници и чињеничног описа наведеног у решењу Општинског органа за прекршаје Нови Сад бр. Уп-26-6-399/07 од 12.10.2007.године, који је вођен против окривљеног Давидовић Горана а по оцени Апелационог суда у Новом Саду и у решењу Општинског органа за прекршаја Нови Сад Уп-14-6-403/07 од 08.10.2007.године, који је вођен против окривљеног Пешић Недељка очигледно је да се ради о "два" дела која су произашла из истих чињеница.

Наиме, сам догађај који се наводи у оптужници и решењу Општинског органа за прекршаје Нови Сад Уп-бр.26-6-399/07 од 12.10.2007.године, против овде окривљеног Давидовић Горана и у решењу Општинског органа за прекршаја Нови Сад Уп-14-6-403/07 од 08.10.2007.године, који је вођен против овде окривљеног Пешић Недељка десио се 07.10.2007.године, чак се у оба поступка наводи идентична сатница и прецизно наведени минути догађаја, 17.05 часова. Локација догађаја је идентична, то је Београдски кеј, клуб Војске Србије "Пивница".

Основано се у жалби браниоца окривљеног Давидовић Горана истиче да се и у једном и у другом чињеничном опису наводе радње окривљеног Давидовић Горана, а по оцени Апелационог суда у Новом Саду и радње које се наводе у односу на окривљеног Пешић Недељка које су подведене под чињенични опис оба дела, тачније и прекршајног и овде кривичног дела, а то да је окривљени Давидовић Горан заједно са саокривљенима виком и галамом и насилничким понашањем, те бацањем каменица, флаша, цигала и других чврстих предмета према оштећеним окупљеним лицима "Антифашистичког" скупа организованог од стране Антифашистичке организације Нови Сад и организације "Независног друштва новинара Војводине", као и да је окривљени Пешић Недељко реметио јавни ред и мир и својим радњама у групи младића галамио и викао увредљиве речи учесницима пријављеног скупа у покрету, чиме је угрозио мир и спокојство учесника јавног скупа, починили и прекршај из члана 6 став 3 Закона о јавном реду и миру.

Основано се у жалби овог браниоца истиче, а и Апелациони суд у Новом Саду сматра да су чињенични опис прекршајног дела и кривичног дела, у односу на обојицу окривљених, и окривљеног Давидовић Горана и окривљеног Пешић Недељка у битном идентични, те да се ради о истим чињеницама из којих су произашла оба дела.

И по оцени Апелационог суда у Новом Саду основано се жалбом овог браниоца истиче да се не може прихватити став првостепеног суда са стране 21 побијане пресуде да се у конкретном случају не ради о идентичном чињеничном опису прекршајног дела у односу на које је донета одлука пред прекршајним органом и кривичног дела које се окривљеном Давидовић Горану, а по ставу тога суда и окривљеном Пешић Недељку, ставља на терет. Основано се жалбом овог браниоца истиче да из одлуке прекршајног органа и изреке побијане пресуде произилази да је чињенични опис радњи овде окривљених Давидовић Горана и Пешић Недељка, у битном идентичан, а да првостепени суд није указао на разлике у чињеничном опису прекршајног и кривичног дела. Управо због напред наведеног, и по оцени Апелационог суда у Новом Саду, основано се истиче да је побијана пресуда захваћеним битним повредама одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 1 ЗКП и да се у конкретном случају ради о пресуђеној ствари због раније вођених прекршајних поступака против овде окривљених Давидовић Горана и Пешић Недељка, јер се ради о истом животном догађају, истоветности радње извршења, временски и просторно истом оквиру. Апелациони суд у Новом Саду је приликом одлучивања имао у виду да у чињеничном опису предузетих радњи у прекршајном поступку није обухваћена последица деловања

овде окривљених, а то су лаке телесне повреде које су према наводима оптужнице задобили оштећени Крстић Ненад, Димоњи Павел, Стевановић Иван и Котек Љубомир у виду расекотине у пределу главе, али како је увидом у кривичне списе, тачније у налаз и мишљење судског вештака проф. др. мед. Горана Стојиљковића, специјалисте судске медицине, који је вештачио механизам и тежину повреде, напред наведених оштећених утврђено је да се за ове лаке телесне повреде оштећених, на основу лекарских извештаја Клиничког центра Војводине од 07.10.2007.године, и за ове оштећене знало од стране надлежног државног органа и у време иницирања и прекршајног и кривичног поступка, па се ова чињеница не може искористити да се против овде окривљених воде и прекршајни и кривични поступак.

Дакле, поступак који је правоснажно окончан и њиме у претежном делу решен кривичноправни догађај, као што је овде случај, не може се поновити у истој ствари, без обзира на другачију правну квалификацију дела.

Приликом оцене да ли се ради о пресуђеној ствари суд је везан догађајем а не правном квалификацијом кривичног дела које се окривљеном ставља на терет, јер се у оба случаја ради о очигледно истом догађају.

Изостанак последице у виду повреде која није обухваћена у чињеничном опису радње прекршаја, када је била позната надлежним органима, у склопу околности случаја, не чини догађај у суштини другачијим.

Члан 4 став 1 Протокола бр.7 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода не предвиђа поделе на лакше и теже казнене деликте, већ је одлучно да ли је за исто дело - радњу правоснажно одлучено пред судом или органом исте државе.

Закон о прекршајима је у члану 181 предвидео да се у захтеву за покретање прекршајног поступка мора навести податак о томе да ли је према лицу из захтева покренут кривични поступак или поступак за привредни преступ за дело које би обухватило прекршаје за који се захтева прекршајни поступак, а у члану 181 став 8 да, ако тај податак није познат у моменту подношења захтева, мора се о томе обавестити прекршајни суд одмах по сазнању, а до правосножности окончања поступка у тој области, те у члану 183 став 2 и 3 да се списи предмета достављају надлежном кривичном суду на даље поступање и о томе обавестити подносиоца захтева, без формалне одлуке о самом захтеву за покретање прекршајног поступка. Дакле, чињеница да је према истом учиниоцу поводом истог догађаја покренут кривични поступак или поступак за привредни преступ је процесна сметања за вођење прекршајног поступка на коју прекршајни суд пази по службеној дужности.

Приликом одлучивања Апелациони суд у Новом Саду је имао у виду да гаранција уграђена у члану 4 Протокола бр. 7 постаје релевантна на почетку новог кривичног поступка, кад је претходна ослобађајућа или осуђујућа одлука постала по својој снази *res iudicata*, као и да расположива писмена документација из списка садржи податке о чињеницама које се односе на дело за које је овде окривљенима Давидовић Горану и Пешић Недељку већ суђено у прекршајном поступку и у односу на кривично дело које је предмет оптужбе у овом кривичном поступку. По мишљењу овог суда, а имајући у виду изреке из напред наведених решења Општинског органа за прекршаје Нови Сад, који су вођени против овде окривљених Давидовић Горана и Пешић Недељка, као и изреку из побијане пресуде, упућују на утврђење овог суда да су у та оба поступка оптужбе биле битно исте. Суд наглашава да је неважно који делови нових

оптужби су могуће усвојени или одбачени у накнадном поступку, јер члан 4. Протокола бр. 7. садржи осигурање против могућности да се некоме суди или да буде подложен да му се суди поново у новом поступку, а не забрану друге осуђујуће или ослобађајуће одлуке, што је овај суд имао у виду приликом одлучивања.

Ваља имати у виду и у Уставу проширену забрану поновног гоњења и кажњавања, за исто кривично дело и на поступке за неко друго кажњиво дело (члан 34. став 4.).

Из решења Општинског органа за прекршаје Нови Сад бр. Уп-14-6-403/07 од 08.10.2007.године овај суд је утврдио да је окривљени Пешић Недељко одговоран за прекршај из члана 6 став 3 у вези става 4 Закона о јавном реду и миру, те да је кажњен казном затвора у трајању од 25 (двадесетпет) дана што је дана 07.10.2007.године око 17,50 часова у Новом Саду, у ул. Београдски кеј у Пивници- башти Клуба војске Србије реметио јавни ред и мир и својим радњама у групи младића галамио и викао увредљиве речи учесницима пријављеног јавног скупа у покрету, чиме је угрозио мир и спокојство учесника јавног скупа.

Из решења Општинског органа за прекршаје Нови Сад бр. Уп-26-6-399/07 од 12.10.2007.године овај суд је утврдио да је обустављен прекршајни поступак против окривљеног Давидовић Горана и др., због прекршаја из члана 6 став 3 у вези става 4 Закона о јавном реду и миру, из разлога што није доказано да су дана 07.10.2007.године око 17,50 часова у Новом Саду, ул. Београдски кеј Пивнице - башти Клуба вајске Србије нарушавали јавни ред и мир виком, галамом и насилничким понашањем према учесницима јавног скупа у покрету тако што су их позивали на тучу и гађали камењем и циглама, чиме би учинили учинили прекршај из члана 6 став 3 Закона о јавном реду и миру.

Имајући у виду напред изнета "мерила Engel" Апелациони суд у Новом Саду налази да је против овде окривљених Давидовић Горана и Пешић Недељка поводом истог догађаја, у погледу места, времена, начина и противправних радњи, правоснажно окончан прекршајни поступак, тако што је према окривљеном Давидовић Горану обустављен прекршајни поступак услед недостатка доказа, а против окривљеног Пешић Недељка, тако што је оглашен одговорним и кажњен казном затвора у трајању од 25 (двадесет пет) дана. Приликом одлучивања, Апелациони суд у Новом Саду је имао у виду да је против овде окривљених правоснажно окончан прекршајни поступак из члана 6 став 3 Закона о јавном реду и миру (прекршај са елементима насиља за који је запређена новчана казна до 30.000,00 динара или казна затвора до 60 (шестдесет) дана, да је дакле реч о кажњивом делу које се управо због своје природе и оштрине казне која је за њега запређена може подвести под појам "кривично" у смислу праксе Европског суда за људска права, због чега се по налажењу овог суда у конкретном случају ради о правоснажно пресуђеној ствари.

Приликом одлучивања овај суд је имао у виду и став 2 члана 4 Протокола 7 уз Европску конвенцију о људским правима и слободама који предвиђа и два изузетка од начела *ne bis in idem*, први, када постоје докази или ново откривене чињенице, а други, ако је дошло до битне повреде кривичног поступка што је могло утицати на његов исход, када је оправдано водити одвојен или поновни поступак у складу са законом предметне државе, али сматра да у конкретном случају, ова два услова нису испуњена.

Приликом одлучивања Апелациони суд у Новом Саду је имао увиду да је чланом 451 став 1 ЗКП прописано је да ће другостепени суд испитати првостепену

пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, у ставу 1 члана 459 ЗКП прописано је да ће другостепени суд пресудом усвојити жалбу и преиначити првостепену пресуду, ако сматра да с обзиром на утврђено чињенично стање у првостепеној пресуди постоји повреда из члана 439 и члана 441 ЗКП, а према стању ствари и у случају повреде из члана 438 став 1 тачка 1, 7, 9 и 10 ЗКП.

Одредбом члана 438 став 1 тачка 1 ЗКП предвиђено је да битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако је ... ствар већ правоснажно пресуђена...

Одредбом члана 422 став 1 тачка 2 ЗКП предвиђено је да ће суд изрећи пресуду којом је оптужба одбија...ако је оптужени за исто кривично дело већ правоснажно осуђен, ослобођен од оптужбе или је оптужба против њега правоснажна одбијена или је против њега поступак обустављен правоснажном одлуком суда.

Одредбом члана 454 ЗКП предвиђено је да ако другостепени суд поводом било чије жалбе утврди да су разлози због којих је донео одлуку у корист окривљеног од користи и за саокривљеног који није изјавио жалбу или је није изјавио у том правцу, поступиће по службеној дужности као да таква жалба постоји.

Испитујући првостепену пресуду по наведеном жалбеном основу браниоца окривљеног Давидовић Горана овај суд је нашао да првостепена пресуда садржи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 1 ЗКП, а због које битне повреде је поступајући у смислу одредаба члана 459 став 1 ЗКП усвојио жалбу браниоца окривљеног Давидовић Горана, а поводом ове жалбе и жалби оца окривљеног Давидовић Горана, Давидовић Милована и браниоца окривљеног Пешић Недељка и по службеној дужности у смислу одредбе члана 454 ЗКП првостепену пресуду преиначио и у односу на окривљеног Пешић Недељка, па је према окривљенима одбио оптужбу, како је то у изреци ове пресуде наведено, јер је утврдио након разматрања целокупних списа и увидом у решења Општинског органа за прекршаје Нови Сад бр. Уп-14-6-403/07 од 08.10.2007.године у прекршајном поступку који је вођен према окривљеном Пешић Недељку и у решења Општинског органа за прекршаје Нови Сад бр.Уп-26-6-399/07 од 12.10.2007.године у прекршајном поступку који је вођен према окривљеном Давидовић Горану, да се у конкретном случају ради о пресуђеној ствари, која околност трајно искључује кривично гоњење и у односу на окривљеног Давидовић Горана и у односу на окривљеног Пешић Недељка.

Обзиром на све напред наведено и одредбу члана 454 ЗКП Апелациони суд у Новом Саду је по службеној дужности преиначио побијану пресуду и у односу на окривљеног Пешић Недељка јер сматра да се због осуде за наведени прекршај решењем Општинског органа за прекршај Нови Сад бр. Уп-14-6-403/07 од 08.10.2007.године казном затвора у трајању од 25 дана и у односу на овог окривљеног ради о пресуђеној ствари, те да и у односу на њега постоје разлози, с обзиром на утврђено чињенично стање у првостепеној пресуди, да постоји повреда закона из члана 439 и члана 441 ЗКП, као и да постоји повреда из члана 438 став 1 тачка 1 ЗКП, те да постоје разлози који искључују кривично гоњење, јер се ради о пресуђеној ствари, па је и у односу на њега преиначио побијану пресуду и одбио оптужбу, јер сматра да се у односу на обојицу окривљених ради о пресуђеној ствари.

Обзиром да је побијану пресуду преиначио и према окривљенима и Давидовић Горану и Пешић Недељку одбио оптужу, јер се, по оцени Апелационог суда у Новом Саду у конкретном случају ради о пресуђеној ствари, овај суд није разматрао жалбене наводе оца окривљеног Давидовић Горана, Давидовић Милована, браниоца окривљеног

Пешић Недељка, као и жалбене наводе ВЈТ у Новом Саду којим се пресуда побија због одлуке о кривичној санкцији, јер је то сада беспредметно.

На основу члана 265 став 1 ЗКП трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, обзиром да је овом одредбом предвиђено да ... кад се оптужба одбије ... у пресуди ће се изрећи да трошкови кривичног поступка из члана 261 став 2 тачка 1 до 6 овог Законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника ... падају на терет буџетских средстава суда.

Због свега напред наведеног применом одредбе члана 422 став 1 тачка 2 у вези члана 459 став 1 и члана 438 став 1 тачка 1 и члана 454 ЗКП, донета је одлука као у изреци овог решења.

ЗАПИСНИЧАР::
Славица Гојић

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Драгољуб Вујасиновић с.р.

Зма

